

JESSE
KREEKS
RUINTE-
REISGIDS

VOOR
AVONTUUR:
DERDE
LICHTJAAR
RECHTS

MARTIN HOWARD
illustraties door CHRIS MOULD

HOOFDSTUK 1

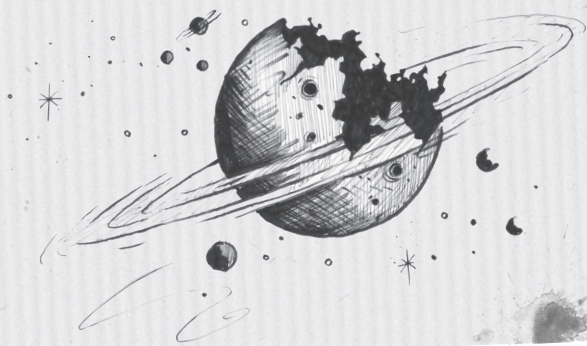
INFORMATIEFORMULIER VOOR NIEUWE PLANETEN

OP PAD: ZWEEVVLUCHT

Zweevvlucht werd gevormd door een botsing met een andere planeet. De kosmische knal was zo kolossaal dat deze wereld bijna werd vernietigd. Ook voor de kikkerachtige wezentjes die er leefden was dit een ontzettend vervelende gebeurtenis. Nu het stof een paar miljoen jaar later is opgetrokken, is Zweevvlucht een van de spectaculairste 'gebarsten planeten' van het heelal. Zonder zijn kikkervolk, maar

met een totaal ander uiterlijk. Een beetje zoals een tennisbal waar een hond op heeft gekauwd, met daaromheen felgekleurde ringen en 36 manen. Het planeetvolk leeft rond de oceaan die in de holte op de bodem ligt. Maar zijn aparte vorm is niet het enige wat Zweevvlucht de moeite waard maakt. Door de botsing verdween de zwaartekracht bijna helemaal, met als gevolg dat de inwoners kunnen vliegen door vleugels aan hun armen te binden en ermee te wapperen. Tegenwoordig is deze planeet het bewijs dat het universum vol verrassingen zit, en dat je van elke dag moet genieten alsof het je laatste is (zeker als je een klein kikkerachtig wezen bent).

Jesse Kreek, een jongen met zandkleurig haar en wiebelknieën, kwam uit een cirkel van hoge, rechtopstaande stenen tevoorschijn en stapte een vreemde wereld binnen. Niemand dreigde direct zijn darmen om een stok te wikkelen of Jesses hoofd aan z'n broekriem te hangen. Dat vond Jesse fijn. Niet in levensgevaar raken op het moment dat hij tussen de stenen pilaren vandaan kwam, was – in zijn ogen – een pluspunt. Hij grijnsde en noteerde NEE op zijn klembord, naast het woord LEVENSGEVAAR. Hij hield zijn hand boven zijn ogen tegen het zonlicht en bekeek het zee-landschap van Zweevvlucht. Het werd omringd door eindeloos hoge kliffen, gehuld in wolken, waarlangs bossen recht omhooggroeiden en watervallen traag naar beneden stroomden. Zweevvlucht, dacht hij, scoorde ongeveer een vier op de schaal die hij zelf had bedacht: de Uitzonderlijkheidsschaal van Kreek. De lucht voelde verfrissend aan, het gras onder zijn voeten was groen, insecten zoemden, er stonden houten bomen met bladeren en het zandstrand liep door tot aan een glinsterende blauwe oceaan. Dit was typisch een planeet die een goede recensie verdiende in de reisgids die Jesse aan het schrijven was.

Een meisje met een leren pilotenmuts en vliegbril op haar hoofd zoefde met witte gevederde vleugels aan haar armen over het gras in de richting van de zee. ‘Wieieieieieieie!’ gilte ze. Aan de voorkant van de muts zat een snavel, merkte Jesse op. Dat was vreemd, maar Jesse had gekkere planeten gezien. De vorige die hij had bezocht, Softex, was vernoemd naar een toiletpapiermerk.

Jesse zette een verkennende kleine stap, maar dat bleek een enorme sprong. Dat kwam door de lage zwaartekracht van de planeet. Na een zachte landing mompelde hij: ‘Ja, dit is zeker een vier.’ Planeten met een uitzonderlijkheidsscore van vier waren ideale vakantiebestemmingen. Werelden met een score hoger dan vijf waren te maf. Daar werd je na een tijdje gek van. Planeten die lager dan een drie scoorden waren zo normaal dat je net zo goed op aarde kon blijven.

Hij noteerde ‘4’ in het vakje op zijn klembord. Zweevvlucht zou absoluut in de reisgids terechtkomen. Maar eerst moest hij een plek vinden waar toeristen konden overnachten. Met zijn hand opnieuw boven zijn ogen ontdekte hij allerlei ronde houten

deurtjes en balkons in een klif in de verte. Zo te zien woonde de bevolking van Zweevvlucht in holletjes in de rotsen. Hij hoopte dat er ook holletjes met hotels en knusse, aangename bed and breakfasts waren.

‘Daar zijn we dan, Roelof,’ toeterde iemand achter hem. ‘Het mooie Zweevvlucht. De laatste keer dat ik hier was, leefde de oude koningin nog. Dat moet in... 1896 geweest zijn. Koningin... ach, hoe heette ze ook alweer? Mollige dame. Met een gezicht als een zak wespen.’

Jesse keek over zijn schouders en zag professor Alfons Stoule-Gang tussen de pilaren van de stenen-cirkel verschijnen. Op zijn bovenlip zat een monsterlijke snor, alsof er twee eekhoorns in zijn neus in slaap waren gevallen. Zoals altijd had de oude man een lange donkergroene jas aan, met daaronder een roze overhemd met franje. Hij kraakte bij het lopen omdat hij een dameskorset onder zijn kostuum droeg – volgens hemzelf omdat hij last van zijn rug had, maar dat geloofde eigenlijk niemand. Het korset was versierd met elegante strikjes en zag er niet erg geneeskrachtig uit.

‘U bedoelt koningin Victoria,’ antwoordde Jesse. ‘En ik heet J esse, weet u nog wel? Ik dacht dat we nu wel klaar waren met die Roelof-onzin.’

‘Ja, die bedoel ik,’ antwoordde de professor. ‘Koningin Viennetta. Koningin Wespenzak noemden we haar altijd als ze langskwam bij de Curieuze Cartografieclub. Dat waren mooie tijden, Roelof, mooie tijden.’

‘Jesse,’ herhaalde Jesse.

‘Waar?’ vroeg de professor, en hij keek om zich heen. Meteen herpakte hij zich en gaf zichzelf een klap in zijn gezicht. ‘Natuurlijk, jij bent Jesse. Ik begrijp niet waarom je me destijds vertelde dat je Roelof heette. Jij durft! Oude mannen in de maling nemen. Deugniet. Tss, de jeugd van tegenwoordig. Ik zal je eens wat vertellen, Roelof. Toen ik nog een jongeman was, net in dienst bij de CCC, haalden we ook heel wat geintjes uit. Op een keer – dit ga je geweldig vinden – had ik ingebroken in de sokkenlade van de oude dokter Freubelitz. Ik had namelijk salami gestolen uit de keuken, en –’

Jesse zuchtte. Het zat niet in zijn aard om anderen zomaar in de rede te vallen, maar een uitstapje naar het verleden van de professor kon gemakkelijk omslaan in een wandelvakantie van drie weken. ‘Ik heb nooit gezegd dat ik Roelof heette,’ onderbrak Jesse hem. ‘Daar bent ú mee begonnen. Hoe dan ook, zullen we op pad gaan? We hebben veel te doen.’

‘Natuurlijk, natuurlijk. Veel te doen. We moeten plekken bezoeken, mensen ontmoeten. Druk, druk, druk. Het oorkussen van de morgenstond, daar slaapt de gouden duivel op,’ reageerde de professor

opgewonden. ‘Eh, wat moeten we eigenlijk precies doen?’

Jesse hees zijn rugzak op zijn schouders en liep met grote sprongstappen door het gras. ‘Nou, eerst moeten we uitzoeken waar vakantiegangers op Zweevvlucht kunnen overnachten,’ riep hij over zijn schouder. Hij keek op zijn klembord. ‘Daarna staat een bezoek gepland aan een volgende planeet. Galbak, heet die. Bovendien heeft het Klabautervolk van Klabaut gevraagd of we een nieuwe kruiwagen voor ze willen kopen. Ik wil er een schep bij cadeau doen. Het zijn zulke aardige mensen. Daarna moeten we checken of de Myserie-Slang op Nerwong Nerwong Plinkie-Plonk een échte slang is, en geen sok met twee opgenaaide knopen. Op planeet Sjalot is een luchtgaljoen te huur, en we hebben nog steeds geen groepskorting ontvangen van Knerps Kokerwormen. We hebben straks ook nog een afspraak met de Sombere Keizer van Dunkelwelt. Hij maakt zich zorgen over de voorverpakte lunchpakketten en...’

Nu Jesse toch bezig is met zijn to-dolijst, kunnen wij er even tussenuit knijpen. Sommige lezers hebben

het eerste boek, *De ruimteatlas van Jesse Kreek*, overgeslagen en zijn direct begonnen in dit boek. Deze lezers denken misschien: Waar gaat dit in vredesnaam over? Wie is die Jesse Kreek? Wat doet hij op planeet Zweevvlucht? Waarom ziet de Mysterie-Slang van Nerwong Nerwong Plinkie-Plonk eruit als een sok met opgenaaide knopen?

Deze lezers heten we van harte welkom. Pak je boekenlegger erbij en ga er maar lekker voor zitten. Als je precies wilt weten hoe dit verhaal in elkaar zit, is het misschien handig om eerst deel 1 te lezen en dan terug te keren naar dit boek. *De ruimteatlas van Jesse Kreek* is verkrijgbaar in alle goede boekwinkels. Marvin Bunker, de schrijver van *Tronie Tengelaar*, de nachtmerriedief, prijst het aan als 'Een boek met woorden erin', en volgens de boekenrecensent van *Stadsnieuws* is het 'Het beste boek ooit geschreven waarin een draak omkomt door zijn eigen scheet'. Bovendien staan er geinige illustraties in. Kortom, een kijkje waard. Ben je er nog? Oké, het belangrijkste wat je moet weten is dat Jesse in deel 1 reageerde op een vacature in de krant en aanklopte

bij een vervallen huis op Vacantplein 4. Dit bleek het hoofdkwartier van een eeuwenoude kosmische kaartenmakersvereniging: de Curieuze Cartografieclub. In een grot onder het huis ontdekte hij een cirkel van grote stenen waarmee reizigers door het heelal kunnen reizen. Van het een kwam het ander (zoals zo vaak gebeurt), en na een hele trits avonturen werd Jesse de vicedirecteur van een nieuwe vakantieaanbieder, het Curieuze Reisbureau genaamd.

We zijn nu twee maanden verder. Vacantplein 4 is opgeknapt en Jesse en professor Stoulegang zijn bijna klaar om de deuren van het CRB te openen voor kosmische toeristen. Voor het zover is, beoordelen ze nog een paar werelden om te zien of die geschikt zijn als vakantiebestemming, en regelen ze de laatste dingen.

Ben je bijgepraat?

Fantastisch. Dan gaan we nu verder met het verhaal.

Op het moment dat we Jesse en de professor even alleen lieten, beenden ze met grote sprongen door

het landschap van Zweevvlucht. Hun stuiterwandeling leidde naar de voet van een klif, waarin zich een holte bevond met een ronde houten deur. Erboven hing een gouden vogelkooi en buiten stonden tafels uitgestald die volop bezet waren door Zweevvluchtelingen. Ze zaten in de zon en dronken uit schuimende mokken, en hun afneembare vleugels hadden ze weggezet in rekken. Vanuit de bar, die binnen was, bracht het bedienend personeel de drankjes rond op dienbladen. Het zag er precies uit als een herberg, en daarom was het ook precies waar Jesse en de professor naar op zoek waren. Het was een vredige en pittoreske plek. Jesse knikte even en vinkte op zijn klembord de woorden VREDIG & PITTORESK aan.

Zweevvlucht zag er veelbelovend uit.

Zodra Jesse en de professor arriveerden, keken een paar gasten op. Net als het meisje dat Jesse eerder had gezien, droegen ze pilotenmutsen met allerlei verschillende snavels erop. Een vrouw met een dienblad kwam aanzweven en bleef voor hun neus staan. Op haar muts zat een grote eendensnavel.

‘Twiet tsjirp twiet twiet krauw tok tok kraai,’ zei ze.

‘O ja, wacht even,’ mompelde Jesse. Hij draaide aan het hendeltje van het piepkleine grammfoon-tje dat om zijn hals hing. Dit apparaatje was in 1787 uitgevonden door Madeleine Bohr, de toenmalige voorzitter van de CCC, en kon elke taal in het universum vertalen. ‘Sorry, wilt u dat even herhalen?’ vroeg Jesse. Het machientje om zijn hals zoog de woorden op en sprak ze via het geluidshoorntje weer uit in vlekkeloos Zweevvluchts.

‘Ik zei, welkom bij De gouden kooi, kuikentjes van me. Ik ben de eigenaar,’ zei de vrouw nogmaals. ‘Debby Poeltater van de Smienten-stam.’

‘Waarom hebben die gasten geen vleugels?’ riep een man aan een tafeltje achter haar. Zijn gezicht zat vol sproeten en zijn rode haar piepte jolig onder zijn versleten muts vandaan, die hij had versierd met een schattig bekje. ‘Hoe komen ze van hot naar her zonder vleugels?’

‘Hou je snavel, Johnny Brandtveer,’ reageerde Debby, ‘ik ben aan het tsjirpen, ja? Sorry, kuikentjes. Let maar niet op Johnny. Hij is een Tortel, en je weet hoe die zijn. Die hebben stuk voor stuk vogelpoep in hun hersenpan.’

‘Eh, ja, nu herinner ik het me. Op Zweevvlucht wonen vogelmensen. Zeer interessant,’ zei de professor. ‘In het heelal vind je natuurlijk talloze volken van vogelachtigen. Op Gobbelgobbel heb je bijvoorbeeld het Struisvogelvolk, met hun karakteristieke kraaloogjes, en de Kippenclan op Klouw VI –’

‘We komen van planeet aarde,’ onderbrak Jesse de professor voordat die goed en wel was begonnen aan zijn toespraak over vogelvolkeren. ‘We komen in vrede en dat soort dingen.’

‘Planeet wat?’ vroeg Johnny Brandtveer. ‘Waar kwaakt hij over?’

‘Planeet áárde, Johnny,’ antwoordde Debby Poeltater. ‘Kwaak. Pluk mij maar kaal, deze aliens met hun snaterklep komen mooi wel van een andere snaterplaneet.’

‘Dat kan niet waar zijn,’ antwoordde Johnny. ‘Waar zijn hun punthoofden? Waar zijn hun voelsprietten? Alle snaters, waar is hun ruimteschip?’

‘Als u goed kijkt, heb ik wel degelijk een punthoofd,’ merkte de professor op terwijl hij zijn haren opzijtrok. ‘Kijk, het lijkt wel een torenspits...’

‘We zijn geen aliens,’ zei Jesse. Hij probeerde

geduldig te klinken. Op hun reizen naar andere planeten had hij keer op keer dezelfde uitleg moeten geven. ‘We zijn mensen, net als jullie. We zijn hier terechtgekomen via die stenencirkel daar. Dat is een soort poort van de ene naar de andere planeet.’

‘Dus jullie hebben door de ruimte gereisd, begrijp ik?’ vroeg Debby Poeltater. ‘Dan zullen jullie wel dorst hebben. Kan ik een drankje voor jullie halen? Voor ruimtepersonen is dat van de zaak.’

‘Dat is erg aardig,’ antwoordde Jesse, ‘maar we hebben alleen een paar vragen...’

‘Ik snap het nog steeds niet. Hoe kunnen jullie mensen zijn als jullie van een andere planeet komen?’ riep Johnny. ‘Aliens horen er heel raar uit te zien. Grijs en blubberig met grote ogen en lange graaivingers. Ik heb de plaatjes gezien.’

Jesse zuchtte. ‘Lang geleden reisde de mens door het heelal...’ begon hij, maar hij besloot toen dat hij geen zin had om te verzanden in het verhaal over hoe de mensen ooit van wereld naar wereld trokken, en dat ze na verloop van tijd vergaten waar de stenencirkels voor dienden. ‘Luister, het is een lange

geschiedenis. Mijn naam is Jesse Kreek. Professor Stoule-Gang en ik –'

'Jesse Kreek, dat is een gekke naam,' gniffelde Johnny.

'We zijn van het Curieuze Reisbureau en we zoeken een aangename herberg waar bezoekers van de aarde kunnen overnachten,' ging Jesse verder. 'Bent u daar misschien in geïnteresseerd, mevrouw Poeltater? Het zou u meer klandizie opleveren. De mensen van de aarde zijn gek op vliegen en ik weet zeker dat Zweevlucht nog veel meer te bieden heeft. De eerste groepsreis kan hier al over een paar weken arriveren.' Hij rommelde in zijn rugzak en overhandigde Debby de CRB-folder, waarin queestevakanties op Zonderling, ontspannende weekendtrips op de strandplaneet Hemelsch en nog veel, veel meer bestemmingen stonden aangeprezen.

Debby bladerde erdoorheen. 'Dit is alientaal,' klaagde ze.

'Maar u krijgt vast al een indruk,' antwoordde Jesse. 'Het Curieuze Reisbureau organiseert vakanties op de beste planeten van het heelal, en de uwe is een pareltje. De aardbewoners willen het unieke

Zweevlucht zelf ervaren. We zullen wel een aantal plaatselijke reisleiders moeten inhuren om rondleidings- en verzorgingsdiensten te organiseren, en vlieg-instructeurs. Daar betalen we natuurlijk voor.'

'Kwaak, nou, kuikentjes van me. Zo te horen zijn die aardlingen een stel frisse hoentjes, en als jullie betalen, kan ik de kamers leveren. Johnny hier mag dan een Torteel met poepersens zijn, maar hij kan iedereen leren vliegen. Toch, Johnny?'

Johnny knikte. 'Hier zit de zesvoudig vliegekampioen van Zweevlucht. Op rij,' reageerde hij trots. 'En mijn zus heeft een vleugelwink. Beste vleugels van de planeet.'

'Alsjeblieft,' zei Debby Poeltater. 'Zo gepiept. Weten jullie zeker dat ik jullie geen drankje kan aanbieden, kuikentjes?'

Jesse keek om zich heen. Het was een prachtige dag op Zweevlucht en het uitzicht vanuit de tuin van De gouden kooi was adembenemend. Boven hem cirkelden honderden vliegers met gespreide vleugels rond. Ze stortten zich in het luchtruim vanaf de steden aan de klifwand en scheerden over de glinsterende oceaan op de bodem van de opengebarsten

bol. Hij keek de professor aan, die knikte.

‘Fantastisch,’ zei Jesse terwijl hij zich omdraaide en zijn notitieboekje tevoorschijn haalde. ‘We moeten nog een paar details bespreken, dus een drankje lijkt me een uitstekend plan.’

HET CURIEUZE REISBUREAU

INFORMATIEFORMULIER VOOR NIEUWE PLANETEN

NAAM PANEET: Zweevvlucht

NAAM INSPECTEUR: Jesse Kreek (vicedirecteur)

UITZONDERLIJKHEIDSSCORE VAN KREEK: 4

TIJDZONE: 6x standaard aardetijd

WEER: warm, één zon. Af en toe regen (water).

SCHOONHEIDSNIVEAU: 9 – zeer geschikt voor klifliefhebbers. Spectaculaire nachten met 36 manen en prachtige ringen aan de hemel.

LEVENSGEVAAR: nee

VREDIG & SEREEN: ✓

INWONERS: menselijk, vogelachtig, vriendelijk.

Geregeerd door de Duiven-stam.

BELANGRIJKSTE TOERISTISCHE ATTRACTIES:

VLIEGEN! Juwelennest van koning Flip Lekkerding X (ruïne), Verticale stad van Qua'ck (shoppen), het Cruimel Dekveer-museum

AANTAL STENENCIRKELS: 1 (voor zover bekend)

ALGEMENE TOERISTISCHE SCORE: 8,5

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Alfie Fleet's Guide to the Universe*

Verschenen bij Oxford University Press

© 2020 Martin Howard

Illustraties © 2020 Chris Mould

Voor deze uitgave:

© 2020 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Anne Douqué

Omslagafbeelding: Chris Mould

Omslagontwerp: Zeno

Grafische verzorging: Jasmijn de Boer

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5352 5 (e-book 978 90 261 5353 2)

NUR 282, 283